СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 60. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 27-го березня 1946. No. 60. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, March 27, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРОДОВЖЕННЯ НАРАД XXI. КОНВЕНЦІЇ У. Н. СОЮЗУ В ПІТСБУРГУ

У першому дні нарад Конвенція зосередила свою працю до правильної організації своєї праці. В першу чергу вибрала президію, в якої склад війшли: предсідник д-р Павло Дубас з Філядельфії,, заступниками: дел. Іван Іванчук з Дітройту і дел. Петро Кучма з Ню Йорку. Першим секретарем вибраний дел. Володимир Гірняк з Торонто (Канада), а другою секретаркою делеґатка Марія Демидчук з Брукли на, Н. Й. Президія назначила пресову комісію в таким складі: дел. Степан Шумейко з Нюарк, Н. Дж., дел. Теодор Литвинюк з Джерзі Сити, Н. Дж., і дел. Степан Палівода з Клівленд, Огайо. Вибір комісій: виборчої і просьб та скарг переводиться.

Заки приступлено до звітів, д-р В. Галан порушив справу висдання телеграм на наради УНРРА в Атлантик Сіти. На цім покінчено передполудневі наради в понеділок.

Вчасі пополудневих нарад прийшли на чергу звідомлення головних урядників У. Н. Союзу. Перший промовляв іменем уряду, голова Микола Мурашко, якого короткий звіт був переданий у його програмовій промові. Він доповнив звітом із своєї праці як управителя „Свободи" при відкриттю конвенції в понеділок 25. березня. Після нього наступив звіт заступника головного предсідника, Григорія Германа і головної містопредсідниці, пані Марії Малевич. Обоє говорили про працю їм припоручену, а також і самостійну орґанізаційну працю у своїх дотичних округах.

Звіт Головного Секретаря У. Н. Союзу.

Головний секретар, Дмитро Галичин, здаючи звіт, згадав у першій мірі про орґанізаційну працю У. Н. Союзу впродовж останніх пять років. Ця праця була успішною в двох напрямах, а саме, в орґанізуванні нових членів, і зменшенні суспенкзи членів. Бо коли ми, казав секретар, не зважаючи на воєнні обставини, що не зовсім сприяли орґанізаційній праці, потрапили збільшити Союзові ряди на 7,553 члени, то таку працю треба вважати успішною.

Дальше підніс головний секретар у свойому звіті, що в Союзовій праці за останніх 5 років треба вирізнити 1944. рік, бо в цьому році обходили ми Золотий Ювилей нашої орґанізації, що є не тільки обезпеченевою, але й такою народною установою, яка обезпечувала нас не тільки проти смерти, але також, своєю культурно-освітною працею проти ріжних суспільних недуг — проти духової темноти, несвідомости, байдужности.

Продовжуючи традицією праці цеї народної установи, У. Н. Союз сповнив і в ювилейному році свою культурну місію, видаючи англійською мовою такі книжки, як: Українська Література, проф. К. Е. Манінґа, чи Україна — Занурена Нація, письменника В. Г. Чемберлина.

Останніх 5 років існування Союзу, говорив Д. Галичин, позначені ідейністю, та патріотизмом.

Вступаючи в нове півстоліття існування, говорив головний секретар, закінчуючи звіт, видніють перед Союзом дві найважніші проблеми, для розвязки яких ніяка праця, ніякі жертви не можуть бути завеликі. Перша проблема, це організування малоді в Союзові ряди, це потреба продовжувати нашу виховчу й культурну працю над цією молоддю, а друга, це конечна вимога дальшої праці і помочі для поневоленої України.

Пропамятні письма від Конвенції.

Між звітами дел. С. Шумейко відчитав англійською мовою текст телеграм для висилки в імени Конвенції до голови американської делеґації до Ради УНРРА, підсекретаря стейту Клейтона за його благородне становище в справі скитальців в Европі. Потім відчитав змістовий меморіял, виготовлений урядом і редакцією „Свободи" для президента Трумана і департаменту стейту в справі світового замирення, Організації Обєднаних Держав та тих принципів, яких Аліянти зобовязались придержуватись по війні при встановлюванню нового світового ладу. На тому тлі змальовано трагедію України й українського народу, а зокрема проблему українських скитальців в Европі.

Начерк меморіялу принято серед загального одобрення і співчуття з недолею рідних братів і сестер в Европі.

Предсідник „Соединенія" гостем на Конвенції.

Перший раз в історії американської української громади явився на Конвенції У. Н. Союзу представник карпато-руського „Соединенія", адв. Степан Ткач і зложив привіт іменем закарпатських братів, тут живучих. Він заявив: „Те, що Вас болить, болить і нас. Важне те, щоб крізу перебути з вірою, що майбутність принесе справжне визволення нашому великому народови".

Президент запевняє підтримку для О. О. Д., Бирнс остерігає, що ніяка держава не сміє брати права у свої руки

У привіті президента Трумана для Організації Обєднаних Держав, який передав цій організації вчасі відкриття в понеділок, 25. березня, в Ню Йорку секретар стейту Джеймс Ф. Бирнс, міститься запевнення й осторога. Запевнення каже, що Злучені Держави будуть підтримувати засади збірної забеспеки. Осторога каже, що не буде в світі місця для жадної держави, коли держави, зібрані в О.О.Д., не дотримають свого слова. — Після виголошення привіту іменем президента секретар Бирнс ще від себе додав, що ніякий край не сміє хапати права у свої руки, але притримуватися міжнародніх зобовязань. Про Чартер О.О.Д. Бирнс сказав, що він не гарантує нікому давніх привилеїв, ані теж не обіцює, що мусять бути втримані теперішні постанови незміненими. Жадна держава не сміє поступати насильно і присвоювати собі право вирішувати справи сама.

АМЕРИКА ЗАКИДАЄ СОВЄТАМ, ЩО ВОНИ ЗАГАРБУЮТЬ ЗЕМЛЮ В АВСТРІЇ ДЛЯ ПРОЖИТКУ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

На зібранню УНРРА в Атлантик Ситі в понеділок, 25. березня, делеґат Злучених Держав С. Тейлер Вуд висловив поважний закид на адресу Советів, а це, що вони забирають в Австрії плодовиту землю для прохарчування 250-тисячної советської армії і тим викликають голод серед населення, яке знову мусить бути живлене засобами УНРРА. Советський делеґат Н. І. Феонов так обидився замітками американського делеґата, що вийшо із нарад УНРРА.

НОВИЙ АМБАСАДОР ДО АНҐЛІЇ.

Президент Труман іменував амбасадором до Анґлії В. Аверила Гаримана, який недавно зрезиґнував із свого становища як амбасадор до Советів, де він перебув три роки. Дотеперішний амбасадор до Анґлії, Джан С. Вайнант, дістав від президента назначення до Економічної й Суспільної Ради Організації Обєднаних Держав.

РОСІЯ НАЙБІЛЬШОЮ НЕБЕСПЕКОЮ ДЛЯ АМЕРИКИ, КАЖЕ БУВШИЙ ПОСОЛ.

Повернувши з Царгороду бувший американський посол до Болгарії Джордж Г. Ирлі заявив у Бостоні, що Росія є „найбільшою небеспекою, яка колинебудь загрожувала Америці". Він сказав у розмові з ґазетярами, що в найближчій будуччині він посвятить свій час на це, щоб отворити Америці очі на це, якою страшною небеспекою є Росія. На його думку Росії треба післати ультимат, щоб вона забралася на свою територію, а як би вона відмовилася, „то я віслав би їй атомову бомбу, поки вона її ще не має". Він також сказав, що Росія кпить собі з Організації Обєднаних Держав і зробила її безсильною. А про американську участь у війні сказав Ирлі таке: „Наші жертви у першій війні були даремними, а друга війна випала ще гірше. Ми дали свою кров і свої багатства, щоби знищити двох ґенґстерів середньої величини в Европі й Азії, а поставити на їх місце ґенґстера-велитня". — Ирлі перебув кілька літ на Близькім Сході, а про відносини в Советах сказав, що там терор гірший ніж був і 15,000,000 людей там вкинено в концентраційні табори.

Делеґат советської України на УНРРА закидає американцям, що вони переховують українських воєнних кримінальників

На зібранню делеґатів Адміністрації Ріліфу й Регабілітації Обєднаних Держав, що відбувається в Атлантик Ситі, у стейті Ню Джерзі, зробив закид делеґат советської України А. Н. Барановський, що армія Злучених Держав в Европі перетримує українських фашистів, воєнних кримінальників в американськім таборі для скитальців в Авґсберґу, в Німеччині. Він також сказав, що про-націстівські поляки переховуються в таборах УНРРА і реформують там свою армію. Барановський зажадав, щоб на будуче УНРРА перестала давати захист яким небудь скитальцям без одобрення їхнього уряду. Про українців в Авґсбурґу сказав Барановський, що вони остають під контролею „Українського Народнього Товариства", яке є фашистівським.

БРИТІЙСЬКИЙ ДЕЛЕҐАТ ЗА ПРАВО АЗИЛЮ ДЛЯ БІЖЕНЦІВ.

В часі дискусії над скитальцями в нарадах УНРРА в Атлантик Ситі в суботу, 23. березня, делеґат Польщі Ян Стеньчик протестував проти цього, що заграаницею поширяють переконання, начеб у Польщі була „залізна заслона", яка відділяє цей край від решти світу. Він жадав, щоб усіх бувших громадян Польщі повернути в батьківщину, щоб вони там ставали до праці для розбудови. Він теж твердив, що в таборах польських біженців поширюють націстівські ідеї і вчать їх ненависти до Польщі. Особливо атакував Станьчик британську владу за це, що дозволяє лондонській ґрупі поляків на таку аґітацію. У відповідь на це заявив британський делеґат Ноел-Бейкер, що в Польщі існує „залізна заслона", споза якої не можна довідатися про правдиве положення в Польщі. Він обстоював право скитальців самим рішати про те, чи вони хочуть вертатися до батьківщини, де „панує ворожнеча і де нема іншого способу до життя, як бандитизм". Він також жадав права азилю для скитальців по розвязанню таборів після 1. вересня 1946 р.

УКРАЇНСЬКИЙ ЕКЗАРХАТ У КАНАДІ В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ УКРАЇНЦІВ.

З Виніпеґу звідомляють „Свободу":

На подану московським радієм вістку про „пірвання звязи Української Греко-Католицької Церкви з Римом", і прилучення її до московської Православної Церкви дістала „Бритиш Юнайтед Прес" 20. березня й „Кенедієм Есовшіейтед Прес" 21. березня, від Екзархату Українців Католиків у Виніпеґу авторитетне виясненння московської телеграми.

Виніпеґська „Фрі Прес" з 21. березня 1946 року подала зміст інтервю з Єпископської Канцелярії, під наголовком: Преосвящений Ладика осуджує Росію за переслідування".

„Голова Української Католицької Церкви в Канаді закинув сьогодні Советській Росії, що вона переслідує католиків за їх віру й домагався звільнення увязнених епископів і священиків Західньої України.,

„Екзарх Василь В. Ладика з Виніпеґу осудив насильну злуку Уніятської Церкви Західньої України з Православною Російською Церквою. Він заявив, Бритіш Юнайтед Пресі, що російське переслідування прогнало наш нарід до катакомб, як колись поганські переслідування християнської церкви.

„(Советське звідомлення з Москви останнього понеділка доносило, що уніятський совет зірвав із Ватиканом і вернув до Російської Православної Церкви. Однак католицькі авторитетні круги з Монтреалю заявили, що згаданий уніятський совет не репрезентує церкви, але є ляльковим режімом, що його наставив советський уряд).

„У злученій заяві зі своїм епископом-помічником, Їх Ексцеленцією Кир Нілем Саварином, — Екзарх Ладика висказав, що це, що Москва називає новим „присоединеніем" церкви, як галузи зі Західньої України зі советською, є неможливою подією.

„Екзарх Ладика зазначив, що злука Української Католицької Церкви на Західній Україні є неможливим ділом, бо всіх правно установлених епископів увязнили й вивезли".

АНҐЛІЯ ВИСИЛАЄ ПОСЛІВ ДО ІРАНУ, ДЛЯ ПРОВІРКИ ПРАВДИ ПРО ВИМАРШ СОВЄТІВ

На вістку про те, що Совети забирають своє військо з Ірану, анґлійське населення почало набирати надії, що мир запевнений. Одначе ентузіязм почав потахати, коли підсекретар заграничних справ Гектор Мек Ніл заявив, що британське невдовілля не може втихнути, поки не будуть провірені факти в справі вимаршу советських військ. Недовіря існує не до заяви Совєтів, що вони забирають свої війська з Ірану, але тому, що Совети не відповіли на запит анґлійського уряду, висланий до Совєтів 3 березня 1946 про побут советських військ в Ірані. Щоби устійнити факти, поїде ґрупа британських парляментарних послів до Ірану. Британський уряд занепокоєний вістками про те, що Іран заключив тайний договір з Совєтами.

ХРИСТИЯНСЬКА ПОВЕДІНКА"— ТАК НАЗИВАЄ СТАЛІНОВУ ЗАЯВУ ВАТИКАН.

Ватиканський часопис „Осерваторе Романо" висловив признання для Сталіна за його заяву, що всі краї світу хочуть миру. „Хоч є тепер у світі такі, які присягаються, що доля світу ще палахкотить під згарищами, то людина, яка стоїть на чолі могутньої держави твердить, що лише полумя миру треба підтримувати. А це є християнський спосіб" — пише „Осерваторе Романо".

СОВЄТИ НЕ ДОПУСКАЮТЬ СВІДОЦТВА НА СУДІ ПРО БАЛТИК І ЛІНІЮ КУРЗОНА.

На Міжнароднім Мілітарнім Суді в Норемберґу оборонець націстівського провідника Рудольфа Геса зажадав, щоб на свідоцтво допустити текст договору про ненапад, заключеного між націстами й советським урядом 23 серпня 1939 р. Цей договір мав би посвідчити, що Німеччина заплатила Советам за згоду на війну тим, що відступила Советам право до Балтійських держав і до частини Польщі, яка лежить на схід від Лінії Курзона. Коли цю справу піднесено на суді, советський член трибуналу ґенерал Роман Руденко гостро виступив проти цього. Він заявив, що він не знає про ніякі тайні умови про цю справу.

КОРНБЕРҐ, УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО В НІМЕЧЧИНІ.

„Серед горбів,, контрольованих Другим Батальоном американської армії, лежить містечко Корнберґ, заложене німецьким маршалом Ґерінґом як взірцева оселя для німецьких робітників, віддана тепер на поселення 2,500 українців. Всі вони—це звільнені нацистичні невільники" — так починає опис українського села в Німеччині часопис „Катон Бейлер", орган Семої Американської Інфантерійної Дивізії. Він виходить в Герсфельд, у Німеччині. Згаданий опис поміщений в виданню з 8 лютого 1946. — У статті сказано, що це село є монументом міжнародньої кооперації під проводом УНРРА. У ньому приміщенні українські скитальці і ця оселя може бути взірцем на це, що можуть осягнути скитальці на свободі.

„Мрії українців".

Під таким підназоловком у згаданій статті читаємо такі завваги: „Будучність цих людей непевна. Хоч більша їх частина прийшла сюди силоміць як робітники, то всі вони відмовляються вертатися домів. Вони мріють про створення своєї держави на Україні. Їх колишні доми находилися в польській Україні. Це є той шматок землі, який сьогодні є частиною Советської Республики України. Одначе ці скитальці не вважають себе ні росіянамо ні поляками. Чи то зі страху, чи з ненависти, чи з упередження, вони не вернуться. Вони говорять про українську державу, хоч політичне положення в Европі не признає такої держави. Коли їх спитати, куди вони хотіли би іти, більша частина з них каже, що або до Канади, або до Злучених Держав. Одначе вони знають, що їх майбутність залежна від конференції Великих Потуг. У міжчасі вони живуть, сміються, кохаються і . . . ждуть".

Після такого вступу подрібніше описане це життя і поміщені образки. Сказано, що цих українців призбирано з різних сторін Німеччини і приміщено в Корнберґу на пограниччу копалень міди. Всі вони працюють і приноровлюються до відносин. Вони незвичайно плідні, мають окремо шпиталь для матерей.

Містечко має поверхові доми, побудовані рядами по обох боках вулиць. Люди мають демократичну самоуправу, вирішують майже всі справи тайним голосуванням. Мають свою кооперативну крамницю, мають школи, а американський директор Гомфріс твердить, що „ці люди почувають себе, начеб вони жили у своїй рідній Україні".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВЕРНУТИ З ХИБНОГО ШЛЯХУ!

Казали старинні римляни: Помилятись річ людська, зате вперто держатись помилки, це вже погано. Знов християнський світ голосить, що в небі незвичайна радість, як цей, що тяжко прогрішився, поправиться! Це ще тонше розуміння людського недомагання.

До цього можна би хіба ще додати, що ці добрі засади можна пристосовувати як до релігійно-приватного життя, так і громадського.

По тім „проповідницьким вступі приходимо тепер до властивої речі: Хочемо доконче бачити тут один спільний український фронт, звернений проти спричинників тої страшної трагедії, яку тепер переживає український нарід в Европі, як на рідних своїх землях, так на засланню і скитальщині. Це є фронт проти диктатури, терору і тоталітаризму. Або іншими словами: Фронт проти кривавого кремлінського режиму в Україні. Це є фронт за оборону права українського народу на свобідне життя, або принаймні фронт для оборони права українського народу жити на своїй землі, а не бути насильно викиненим з неї й загнаним у чужі краї.

Признаємо, що большевицька пропаганда, так широко й облудно розхвалююча „возєднання України", як і виступ України під Совєтами на міжнародній арені, зокрема в Організації Обєднаних Держав, а рівночасно й довга відсутність усякого звязку з українськими землями та брак відомостей від рідних і знакомих, могли декого пхнути в табор тих, для яких Совєтська Україна є здійсненням ідеалів Шевченка і Франка. Для декого з таких могло видаватись, що його рідна Збаражчина чи Снятинщина витає й нині дійсно радо з отвертими раменами совєтських вояків і совєтську владу як „визвольників".

Та тепер уже дійшли письма з рідних сіл. Дійшли описи очевидців, краянів, приятелів, знакомих. Дійшли вісти від батька чи матери, а то й жінки, брата чи сестри. Десятки тих листів перейшли і через наші руки, надсилані в оригіналі від різних людей, з різних місцевостей, писані селянами, і то головно ними, а далі робітниками, чи різного роду іншими людьми: священиками, адвокатами, лікарями, інжинірами, кооператорами, чи мистцями, журналістами, письменниками. А як ті описи виглядають, хіба пригадувати не треба. Трагедію, якою з них віє, заповнені й досі всі українські народні часописи в Америці.

Супроти цього, навіть якби ми хотіли бути і найпоблажливішими супроти тих, що про ці речі інакше думали, нині того робити не можна. Хіба можна ще виявити останню людську поблажливість ради вищого добра і сказати: Хто помилився і допомагав своєю помилкою добивати свою рідню в Україні, на засланню, чи на скитальщині, завертай негайно з цеї проклятої дороги і ставай в один ряд з тими, що є за Україну, але Україну без терору і кремлінського тоталітаризму.

Мішають імперіялізм з комунізмом

Уже вчасі війни дипльомати передбачували теперішній похід московського червоного імперіялізму, як про це пише кореспондент Ню Йорк Таймсу С. Л. Солзбергер з Берліну. Одначе була ще окрема школа дипльоматів, яка вірила, що в Совєтах настане зворот в іншім напрямку. Цю надію опирали деякі дипльомати на тім, що за Сталіном, як диктатором, ділають два напрямки, тобто властиво дві комуністичні групи, які себе взаємно поборюють.

Одна група має бути миролюбива. Вона твердить, що вже час покинути безупинний похід проти цілого світу, а настає крайня пора, щоби народови дати якісь полекші, головно дати більше харчів і людяний спосіб життя. Ця група твердить, що Росія не витримає безупинного наступу і прийде до нещастя. Докладного складу цеї групи дипльомати не знають, але кажуть, що її очолює маршал Жуков.

Друга група, очолювана Молотовом, є цього погляду, що комунізм не може існувати побіч капіталістичних держав і тому мусить іти безупину вперед. Колиб не було на світі такої потуги, як Злучені Держави і Британська імперія, то ще можнаб говорити про спокійне існування окремої комуністичної держави, такої як совєтська Росія. А коли так, то комунізм мусить змагатися із цими потугами.

Ця імперіялістична група комуністів є цього погляду, що демократії при зударі з комунізмом мусять програти. Коли прийдуть важкі часи в демократіях, тоді там повстає бунт, а після того пошириться комунізм. Зате в комуністичній диктатурі є строга дисципліна, люди привикли до недостатків і йдуть сліпо у боротьбу.

Щодо самого Сталіна, Солзбергер думає, що він склоняється до групи Жукова, але група Молотова саме тепер при владі й тому Сталін мусить з нею рахуватися. Не зважаючи на оба напрямки, ні одна ні друга совєтська група не хоче тепер війни, так само як її не хоче Англія ні Америка. Не зважаючи на це, що Росія є в гіршім положенню на випадок війни, воєнна комуністична група стоїть на цьому становищи, що вона не мусить відкривати своїх карт у грі, і як довго противник не знає „яке її положення, може „грати у війну" слабими картами так, як це буває при звичайній грі.

З такої гри випливають такі познаки: Совєти вживають погроз супроти інших держав, щоб дістати все нові концесії; тому, що між Америкою й Англією все існують якісь непорозуміння, бо ці держави мають суперечні інтереси, Совєти все можуть надіятися, що прийде між Англією й Америкою до більшого напруження, а тоді Совєти використають цю хвилину. Саме в цій цїли совєтська преса й агенти час від часу пригадують світови про минулі війни та колишню ворожнечу між обома великими потугами. У тому помагає московській ґрупі сильно зорганізований комунізм у Франції, в Німеччині й Югославії та в Болгарії, де всюди диктаторами є ставленики Комінтерну.

Хоч хвилево комунізм стриманий у своїм поході на Захід, то незабаром можна буде його відновити. А покищо треба підготовляти ґрунт через викликування непорозумінь таких, як от в Ірані, де злучено боротьбу за нафту з комуністичним імперіялізмом і з критикою перестарілих суспільних відносин" — пояснює Солзбергер.

Микола Чубатий.

Винстон Чорчил лідер опозиції

II.

Чорчил ратує Британську Імперію.

Взірцевою лекцією з живим прикладом живих людей маємо нині на відношенні Винстона Чорчила до своїх політичних противників з Партії Праці. Це лекція з якої багато можнаб учит.ися та навчитися також українцям, що виховані серед відмінного розуміння опозиції серед недержавного народу. Немає ніякого сумніву, що Винстон Чорчил, сам консерватист та лідер консервативного табору в Англії це вже історична особа. Сам нащадок старої аристократичної родини Мальборо, одної із будівничих Британської Імперії, переконаний про своє історичне післанництво супроти своєї батьківщини в найкритичніші часи для Британської Імперії.

На передодні Другої Світової Війни Британська Імперія найшлася в дуже непевному положенні. Внутрі імперії сильно зросли націоналістичні рухи, що їх тереном стала Індія, Бурма та арабські краї, досі в сфері англійських впливів. Самостійницькі рухи по англійських провінціях попирали Совєти мішаючи там націоналістичну пропаганду з комуністичною, а навіть з релігійною. Це все само вже давало багато клопоту консервативному урядові Чеймберліна.

Та побіг того заграничнa ситуація було доволі напнята через поновне узброєння Німеччини та Совєтської Росії. Обі ці держави були старими противниками Англії та Британської Імперії. Націстична Німеччина прямувала виразно не тільки до обєднання всіх територій замешкалих німцями, отже Австрії, Судетського Краю та Данцігу, але також видвигала домагання повороту її кольоній, що їх по першій світовій війні під свій мандат дістала Англія. Зворот давних німецьких кольоній вважала Німеччина за найбільше скромне своє домагання під адресою Британії.

Та Німеччина рівночасно зброїлася на морі та показувала аспірації стати державою морською. Торговельна конкуренція німецьких куди таньших виробів з англійськими разом з домаганням звороту німецьких кольоній та зброєнням на морі виразно говорили, що для Англії підростає грізний суперник, якого треба за всяку ціну знищити заким іще істнує можливість його знищити.

Речником повного знищення Німеччини стає сам Винстон Чорчил, найбільше непримиримий ворог Німеччини. Для старинного Риму, записує історія, найбільшою перешкодою в дальшому поширюванню стала република Картагіна в північній Африці. Коли Рим вже чувся на тільки сильним, щоби стати імперією, то речником знищення Картагіни був сенатор Катон, який кожну свою мову розпочинав та кінчив фразою: „А я вам кажу, що Картагіну треба знищити". Таким самим британським Катоном був Винстон Чорчил. Кожну свою промову в англійськім парляменті він все мусів прибрати в гострий протинімецький тон, щоби звернути увагу англійців на небеспеку, яка грозить Британській Імперії збоку Німеччини.

Наступ Гітлера на Польщу та вибух Другої Світової Війни витворив таку ситуацію в світі, що в Англії мусів прийти до влади Чорчил, як речник скрайно протинімецької групи. Чорчил дістав спосібність змірятися з з Німеччиною, одначе серед обставин дуже для Англії неприязних. Англія була до війни неприготована, бо радикально протинімецьких настроїв Чорчила не поділяла більшість правлячої консервативної партії. Тому англійці до війни не підготовилися. Чорчил старався низкою союзів в Европі скріпити Англію, одначе всі її союзники Польща, Бельгія, Голяндія, Франція, Норвегія летіли один за одним в пропасть під німецьку окупацію розторощувані воєнною машиною Гітлера.

По упадку Франції Англія найшлася в смертельній небеспеці німецького наїзду. В Англії стала ширитися зневіра чи втримаються англійці проти такого потужного ворога. Одначе В. Чорчил, хоч сам бачив грозу положення, витолошує свою історичну промову в парляменті, де каже, що англійці будуть боронити своєї землі до останнього. „Будемо боротися, говорив він, на суші і на морю, у повітрі, по вулицях та на побережах до кінця".

В цей момент він показався правдивим спадкоємцем тих впертих та холоднокровних англійців, що впродовж двох століть розбудовували Британську Імперію так, що вона обгорнула одну четвертину гльобу та одну четвертину людського роду.

Чорчил влив духа в англійців, а сам він шукає помочи в Америці, де йому удається переконати американців, що животним інтересом Америки є не допустити до упадку Англії. Америка спершу достарчає матеріяльної помочи, щоби вкінці стати могутним союзником Британії у її війні проти Німеччини та Японії.

Всеж таки і злучені сили англьосаксонських держав не вистарчали, щоби скоро знищити націстичну Німеччину, тому Чорчил, сам завзятий ворог комунізму, наближається до Совєтів, щоби спільними силами знищити Німеччину, першого противника Британської Імперії. Як зручний дипльомат, клясичний тип своєї нації, він умів всіх штук ужити, щоби переконати большевиків про згідність совєтських та англійських інтересів у знищенню Німеччини.

Пригадатиб собі тільки ці часті поїздки Чорчила по всьому світу, а передовсім до Москви. Його архиприязні жести в сторону комуністичної Росії були майстерські, дарма, що він її не любив з двох причин. Раз через її комунізм, другий раз тому, що він тямив це добре, що Росія все була суперником Британії на Близькім Сході та в Азії, отже другим ворогом Британської Імперії. Не хто другий тільки Англія з Францією в так званій Кримській Війні 1854-1855 приневолили Росію закинути думку про вихід через Дарданелі на Середземне море. Англія загороджувала Росії доступ до Індійського океану через Іран.

Це все такий британський імперіяліст як Чорчил розумів досконало, одначе хвилево йому треба було знищити Німеччину, маючи надію, що на знищення другого ворога Британської Імперії ще прийде пора. Тому ніхто не вмів так хапати комуністичних росіян за серце як Чорчил і своєю всіяцькою блюзою, в якій вибирався на візиту до большевиків до Москви і офіруванням червоній армії меча Сталінграду, чи то своїми бомбастичними тостами в честь Сталіна та його червоного царства. Пішло про це, щоби переконати Москву, що Британія її союзник на століття та що Німеччина їх спільний ворог.

Чорчилови удалося вкінці положити Німеччину не то на лопатки, а її цілковито розторощити. Німеччина як суперник Британської імперії перестала істнувати.

Чорчил проти Сталіна.

Та це була тільки половина перемоги Британії, бо на руїнах Німеччини виросла російська потуга більшою може ніж Чорчил сподівався. Тай комуністична Росія не така наївна, щоби повірити в приязнь Британії на століття, коли між тими двома державами стоять десятки спірних справ: Дарданелі, Греція, Балкани, арабські краї Близького Сходу, Іракська нафта, Іран та доступ Росії через Іран до Індійського океану, ривалізація на пограничі Індії, в Китаю та ще де.

Всі ці спірні справи виступили з незвичайною гостротою саме тепер, коли Німеччина перестала істнувати як потуга, яку можнаб Англії пхнути проти Росії, чи Росії проти Англії. Загроза для Британської Імперії стала неменшою як була перед тим збоку Німеччини, коли ще може не більшою, бо комуністична пропаганда зрушує проти Британії своєю агітацією арабський світ, Індію та другі кольоніяльні народи. Совєти накидаються в світі на оборону самостійности тих всіх народів дарма, що совєтські народи в куди більшій неволі Росії, ніж ці кольоніяльні народи під пануванням Англії.

Стане Чорчил історичною постаттю та спасителем чи гробокопателем Імперії?

Таке питання стає перед самим Чорчилем та перед цілим світом. Нутрішні соціяльні переміни та змучені війною англійські [illegible] Чорчила провід Британської Імперії. Уряд опинився в руках його політичних противників з Партії Праці. Винстон Чорчил став лідером опозиції. Одначе і перед Чорчилем і перед робітничим урядом стала гостро ця сама проблема — ратувати Британську Імперію, загрожену нині смертельно Росією, яка напирає на її життєву лінію в кількох місцях.

Коли йде про нутрішню політику Англії, то поміж Чорчилем та його консерватистами є величезна пропасть. Націоналізація Банку Англії, копалень, заповіджена націоналізація транспортових середників, далекойдучі коштовні соціяльні обезпечення це все справи, що повинні розлучити консерватистів та Партію Праці на життя й смерть. У меньше зрілих політично народів прийшлоб може й до внутрішніх неспокоїв чи проб державних переворотів. Не так в

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

14)

Та як надмірна ревність у виконанні, так і злочинний саботаж законів і приписів збоку пересічного німця випливає з того самого настрою й джерела: ненависти німців до чужинців. А що один з них їх ненавидить більше, а другий менше, тому й така різноманітність щодо виконання законів.

Ненависть і погорда до чужинців, зокрема до східніх народів, були явищем загальним по всій Німеччині. Та якщо закони націонал - соціялістичної Німеччини були нелюдські щодо чужинців, то звичайний урядовець чи виконавець надавав тим законам ще й, так би мовити, „печать" і свого власного настрою. А відомо, що такий „власний настрій" по всьому світі вважається за найбільший злочин виконавця законів чи приписів. І треба підкреслити, що той „настрій" рідко був милосерднійший чи гуманніший від законів центрального уряду. Навпаки.

Бо якщо німець є мабуть найбільш владолюбним єством на світі, бо над життя любить командувати й наказувати, то в той же час німець є й найбільш хемерним єством, бо не пропустить ніякої нагоди зробити не проти закону. Боже борони, він боїться кари, а нахилити той закон на свою власну користь, чи виконати за своїм особистим настроєм, поглядом, чи смаком. Не треба й казати, що це часто значило ще гірше, як цей закон чи припис взагалі не виконати.

В своїй трьохрічній праці в Німеччині, в якости опікуна українських робітників у Німеччині, по різних областях гітлерівської держави, я мав у тій ділянці величезний досвід, ставаючи повсякчасно жертвою нечесного й крутійського відношення німців до законів і приписів щодо чужинців, вірніше, щодо українців. На належному місці я говоритиму, що то був той „опікун" українських робітників, які „Христові муки" він терпів та як мусів ходити від Анни до Кайфи, ратуючи того розпятого українського робітника. „Тут зазначу, що впродовж останніх двох років, працюючи ледве не щодня по 12 годин на добу, я не мав часу книжки прочитати, чи про якусь особисту розвагу подбати, а навіть не мав змоги виконати приписів щодо організації розваги для українських робітників, бо ввесь мій час, уся моя увага й енергія йшла тільки на боротьбу за права українських робітників по трьох ділянках: перша — це протизаконне трактування українських робітників та самовільне нагинання законів; друга — систематичне й можна сказати організоване окрадання українських робітників; третя — биття й катування. На іншу працю я не мав ні часу, ні можливости. Скажемо тут, у звязку з нашою темою, про дещо з кожної ділянки.

2.

В першу чергу про боротьбу не проти уряду, чи його приписів та законів, бо за це швидко опинився там, де перебуло найменше 40% моїх колег — у вязницях і концентраках, а про боротьбу зі звичайними виконавцями тих законів і приписів. Бо які нелюдські й були ті закони про українських робітників, але вони були, а звичайний виконавець тих законів навіть ті нелюдські права ще зменшував, чи взагалі нищив та поступав у відношенні до українського робітника цілковито самовільно. В спеціяльній праці я говоритиму про Голгофту східніх та недолю західніх українських робітників у Німеччині, а на цьому місці випадає дещо сказати про дисципліну, слухняність німця та його вірність літері закону й припису.*)

Українські східні робітники, а це саме треба сказати й про москалів, чи „русскіх", як їх звали, про білорусів, татар, тощо, словом, про тих людей з Совєтського Союзу, яких названо в Німеччині „остарбайтерами", всі ці люди стояли в гітлерівських законах на третьому щаблі. На першому були німці та народи германської раси, на другому стояли так звані „західні робітники" — французи, тощо, а на останньому, четвертому щаблі були жиди й цигани. Так ділили народи гітлерівські закони. Це справі загальних законів і приписів про них. Бо ще були поділи й інші — в справі одягу, харчів, але про це буде мова в спеціяльній праці. Отже, східні українці стояли на третьому місці. Але практично, в житті, німці їх ставили на четвертому, тоб то, з жидами й циганами вкупі. А ще краще й ближче буде до життя, як сказати, що українські робітники були в Німеччині взагалі поза законом. Щодо поляків, наприклад, то на практиці вони стояли вище українців, хоч за законами мали стояти „нижче", тобто, їм належалась нижча „категорія". Які були причини „фаворизування" поляків, про це не тут говорити, але католицька віра грала велику ролю. Власне, деякі німецькі католики, всупереч приписам і законам про поляків, співчували їм та й обходилися з ними краще, ніж це наказували закони. Зокрема по селах, де поляків працювало дуже багато. Хоч західні українці, таксамо католики, то проте вони не мали тієї моральної підтримки, яку мали поляки.

(Дальше буде).

*) Я зібрав чималий матеріял про недолю наших робітників у Німеччині, до яких я стояв дуже близько, опікуючись майже два роки східними та рік західними нашими робітниками. Я маю на меті опрацювати й видати це, як ніщо не стане на перешкоді. Тут говорю про ці справи лишень побіжно, для освітлення тих подій та фактів, які мають безпосереднє відношення до нашої теми. Але й тут я навожу те, що обґрунтовується на підставі фактичного матеріялу, а не самих тільки спостережень.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1946 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Сенкович Вілям.
В. 5. Галан Володимир.
В. 8. Сахар Теодор.
В. 10. Докля Стефан Р.
В. 13. Завіський Михайло.
В. 16. Москаль Микола.
В. 28. Давид Григорій, Давид Катерина.
В. 29. Язвінський Михайло, Лек Павло.
В. 33. Демкович Анеля.
В. 39. Заяць Йосиф М.
В. 42. Консвегра Ольга.
В. 45. Пантух Михайло.
В. 56. Беґа Лувійза, Зич Алися, Ковач Катерина.
В. 58. Фалінська Марія, Фалінська Ольга, Камінський Евген.
В. 63. Келер Марія А., Келер Стефан.
В. 64. Дворецька Анна.
В. 69. Бенцаль Джанета.
В. 74. Булій Зофія.
В. 75. Коваль Михайло.
В. 83. ДіҐіякомо Лувіс, Гриньків Петро.
В. 91. Блонар Чарлс.
В. 103. Кейван Іван Вм.
В. 112. Колодій Розалія А.
В. 125. Сенюта Анна.
В. 130. Горішний Петро, Туречин Андрій.
В. 134. Донер Анна.
В. 143. Ґрабінська Олена, Ґрабінський Михайло, Белей Стефан, Белей Ольга.
В. 147. Заяць Михайло, Заяць Джійна, Клявзер Вілард А.
В. 155. Телішевський Володимир.
В. 158. Козер Йосиф.
В. 161. Шелеґіда Михайло, Шелеґіда Василь.
В. 164. Каланик Максим, Сарай Олена, Сарай Михайло.
В. 167. Блашецький Едвард Е.
В. 171. Ткачук Марія.
В. 172. Заїло Іван.
В. 179. Ґолдак Катерина.
В. 200. Гаврилко Вілям.
В. 204. Демянчук Михайло.
В. 206. Копернюк Стела.
В. 221. Установський Пилип, Установський Олекса, Барабаш Іван, Установський Елойз, Установська Анна, Установська Анна М., Буцяк Іван.
В. 223. Слюзар Пилип.
В. 230. Присташ Іван С.
В. 235. Шестак Марія.
В. 239. Панасовський Павло.
В. 242. Кролик Ольга.
В. 266. Терлецька Анна, Терлецький Іван.
В. 273. Медвідь Наталія, Габак Олекса мол.
В. 277. Мартинюк Андрій.
В. 281. Кривий Анна.
В. 283. Писнак Вілям М., Земак Стефан, Сарбій Микола, Ковальчик Григорій.
В. 286. Завіський Анна, Барна Олекса.
В. 292. Паланиця Петро, Паланиця Джійна.
В. 293. Чарнецький Іван.
В. 296. Демчина Володимир.
В. 299. Коваль Соня, Думанський Володимир.
В. 303. Куземчак Розалія М.
В. 310. Сенишин Анна, Сенишин Марія.
В. 316. Парута Михайло, Мельник Василь, Кубарин Василь, Антонів Катерина, [illegible] Бідак Розалія М.
В. 330. Тимко Мирон.
В. 331. Семусь Вілям.
В. 336. Шиманський Микола.
В. 338. Пипюк Ева, Пипюк Евген.
В. 341. Личка Катлина, Патрон Павло, Біґун Фред, Миско Григорій, Полинчук Дора, Клим Анастазія, Бояновська Анна, Деревляний Ольга, Деревляний Данило.
В. 343. Пучер Стела П.
В. 347. Горін Михайло.
В. 348. Шеремета Розмарія, Курас Катерина.
В. 350. Саболь Михайло А.
В. 357. Твардій Микола.
В. 361. Петришин Олекса, Бояк Розалія, Савіцький Стефан.
В. 371. Витишин Михайло.
В. 376. Орищин Володимир С., Троз Катерина, Троз Іван Г., Орищин Іван, Горбан Іван, Троз Петро А., Горбан Йосиф, Пришбелський Іван, Устяновський Михаймо, Ґвязда Володимир, Чаплинський Віктор П., Чаплинська Олена, Селевончик Ірина, Пірус Катерина Т.
В. 379. Якорбчак Лійна.
В. 385. Шміґановськой Евген.
В. 389. Строс Станислав, Строс Софія.
В. 403. Пиш Анна.
В. 413. Грицула Максим, Каспер Володимир, Ратушний Олена.
В. 432. Соя Ольга, Довжинська Таціянна, Шпунярська Анна, Морей де Моранд Наталія, Конюх Анна, Пронич Анна, Масній Марія, Конюх Карло, Погорецький Ярослав, Шпунярський Яків, Кулик Петро, Довжинський Григорій, Леник Іван, Стоділка Григорій, Остапчук Михайло, Хвалюк Михайло, Ґлушек Юліян, Ґеричка Іван, Метельська Марія, Савицька Анна.
В. 435. Дройська Олена, Питльований Михайло.
В. 439. Гриценко Анна.
В. 445. Савсун Микола, Косар Леон, Стадник Марія, Пелешок Стефан.
В. 448. Ґіма Стефан.
В. 452. Невліда Іван Г.
В. 461. о. Келюх Петро.
В. 464. Ґонта Стефан, Салмерс Ігор С.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Іванцьо Едвард,* Іванцьо Константин, Козак Володимир,* Козак Анастазія, Катанчик Павло, Хрущ Лука, Басалиґа Іван,* Басалиґа Емілія, Катанчик Юстина.
В. 7. Сухиня Михайло.
В. 40. Тех Анна, Тех Теодора.
В. 69. Парницький Йосиф.*
В. 74. Олач Іван.*
В. 161. Войчук Іван.*
В. 251. Бліщ Мирон.*
В. 292. Перецький Евген.* Перецький Михайлина, Перецький Володимир.
В. 304. Слабак Стефан.
В. 352. Мелко Володимир.*
В. 358. Кузик Микола.*
В. 365. Вах Дмитро.
В. 371. Кузів Данило Б.*
В. 402. Соколовський Іван.*
В. 405. Дворницький Йосиф.
В. 432. Козарук Ольга, Заяць Василь.
В. 445. Москаль Володимир,* Копичанська Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Шпікула Теодозія Л.
В. 25. Шурґот Катерина, Шурґот Йосиф.
В. 33. Ґлушик Ольга, Подґорник Вікторія.
В. 58. Фалинський Михайло, Фалинська Анна.
В. 71. Денько Марія, Масник Олеся Е., Масник Марія.
В. 76. Бучак Богдан, Бучак Анна.
В. 83. Струтинський Володимир.
В. 103. о. Дяків Вілям.
В. 175. Попель Антонина.
В. 230. Скубяк Марія, Скубяк Зофія.
В. 270. Кашицький Іван 2.
В. 287. Гнатів Мирослав, Бурковський Перла, Корчинський Антін,* Корчинський Христина, Лукачин Анна, Макалус Кей, Паскович Павлина.
В. 341. Блок Лійна.
В. 352. Сальо Марія, Сальо Іван,* Сальо Михайло,* Сальо Леона Л., Волк Софія, Матковська Марія, Матковська Михалина, Матковська Анна, Матковський Павло.* Баркер Юлія, Волк Стела, Пилипів Юлія, Кроль Олена, Яворський Данило, Яворський Володимир.* Яворський Теодозія, Яворська Юлія, Яворський Іван,* Яворська Павлина, Яворська Анеля, Яворська Меланія.
В. 361. Орищин Текля.
В. 441. Панчук Василь.*
В. 459. Малецький Франко, Малецька Тесій, Малецький Дженій, Лева Ольга, Лева Артур,* Дженій Олена.
В. 474. Орихівський Стефан,* Орихівська Анна.
В. 476. Годованський Лев, Годованська Марія, Годованський Михайло А.,* Годованський Дженій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Сухеня Михайло.
В. 74. Олач Іван В.
В. 116. Петришин Антін.*
В. 124. Романський Іван.*
В. 141. Квасник Евелина.
В. 150. Смічерко Станислав Е.*
В. 170. Нечесний Іван.*
В. 219. Озга Ольга.
В. 223. Кобута Марґарета, Ашмен Зофія, Гринчишин Іван.*
В. 292. Кізел Вілям.*
В. 299. Сидорович Стефан.*
В. 367. Колмець Стефан,* Коломиєць Михайло.*
В. 406. Терій Михайло.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 11. Фесович Варвара.
В. 20. Ємчук Семен.
В. 40. Гинська Анеля.
В. 72. Здарко Антін,* Здерко Іван.
В. 78. Фіняк Яків.
В. 116. Чоп Петро.
В. 147. Ярема Василь.*
В. 155. Ковальська Ольга, Шпак Олена.
В. 163. Сірій Юрій.*
В. 164. Роль Франклін Т.*
В. 200. Парпан Роман.*
В. 217. Мельник Михайло.*
В. 219. Павлусь Марія.
В. 223. Краковська Олена.
В. 227. Сатур Григорій.*
В. 229. Мняк Іван.
В. 270. Василюк Йосиф.*
В. 277. Стефанів Юлія.
В. 296. Попович Кенет Л.*
В. 325. Стадник Тома,* Стадник Марія.
В. 353. Кмет Михайло.*
В. 357. Клепко Григорій.*
В. 367. Сеймор Йосиф А.*
В. 413. Жибик Михайло.*
В. 418. Турняк Адам.*
В. 421. Білянич Ольга.
В. 427. Бузанко Олій.
В. 432. Теребуш Стефан, Степа Стефан.*
В. 441. Касинський Антін.*
В. 445. Татарчук Мічел.* Татарчук Олена, Рубич Онуфрій,* Бойчук Володимир,* Бабій Стефан.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Чибіняк Микола.*
В. 63. Беньо Сейдій Дж. 2.
В. 102. Бучак Анна, Бучак Богдан.
В. 163. Шурґот Катерина, Шурґот Йосиф.
В. 176. Ґлушек Ольга, Подґорник Вікторія.
В. 181. Сулима Дмитро, Сулима Антонія.
В. 213. Бойко Стефан.
В. 221. Шпікула Теодозія Л.
В. 235. Денко Марія, Масник Олеся Е., Масник Марія.
В. 237. Сальо Марія, Сальо Іван,* Сальо Михайло,* Волк Зофія, Матковська Марія, Матковська Михалина, Матковська Анна, Матковський Павло.* Баркер Юлія, Волк Стела, Пилипів Юлія, Кроль Олена, Яворський Данило, Яворський Володимир,* Яворська Феній, Яворська Юлія, Яворський Іван,* Яворська Павлина, Яворська Анеля, Яворська Меланія, Сальо Леона Л.
В. 271. Знуден Марія.
В. 321. Струдинський Володимир.
В. 355. о. Лазар Іван.
В. 365. Кашицький Іван 2.
В. 367. Рудий Анна.
В. 371. Лева Ольга, Лева Артур,* Дженій Олена.
В. 413. Малецький Франко, Малецька Тесій, Мигаль Стефан.* Буган Петро, Буган Анастазія, Буган Дженета.
В. 406. Винник Марія, Винник Антін.*
В. 419. Гнатів Леслій, Паскович Павлина, Макалюс Кей, Лукачин Анна, Корчинська Христина, Корчинський Антін,* Бурковська Перла.
В. 432. Янковій Ілько.
В. 441. Вонітовій Емілія.
В. 464. Блок Лена.
В. 473. Благітка Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Сухеня Михайло.
В. 74. Олач Іван.
В. 116. Петришин Антін.*
В. 124. Романський Іван.*
В. 141. Квасник Евелина.
В. 150. Смічерко Станислав.*
В. 170. Нечесний Іван.*
В. 219. Озга Ольга.
В. 223. Кобута Маґда, Кобута Софія, Гринчишин Іван.*
В. 292. Кізел Вілям.*
В. 299. Сидорович Стефан.*
В. 367. Коломнець Михайло.* Коломнець Стефан.*
В. 406. Терів Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 3. Франкевич Юрій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 149. Дубик Іван.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 87. Максимик Марія.
В. 133. Ґіба Володимир.
В. 160. Грабар Марія.
В. 221. Смук Роман.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 2. Сенкович Василь.
В. 5. Гладкий Теодор.
В. 7. Пухер Анна.
В. 28. Костінго Іван.*
В. 33. Ганковська Катерина.
В. 49. Мойсюк Ольга.
В. 132. Галашинська Бронка.
В. 155. Проць Роман.*
В. 201. Луців Василь.
В. 206. Пізинський Франко.*
В. 213. Ґренда Павлина.
В. 237. Звізанський Бенджамін.*
В. 155. Булій Зофія.
В. 293. Вілинський Михайло.
В. 303. Тефек Катерина М.
В. 304. Вавpів Флорентина.
В. 405. Дворницький Станисмав.*
В. 422. Качмар Анна.
В. 432. Мочульська Елона.
В. 469. Криховець Петро.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Ференц Іван.
В. 2. Голда Павло.
В. 7. Томашевська Теодозія.
В. 12. Олекса Петро, Слота Петро.
В. 20. Марцінюк Дмитро.
В. 67. Федичак Юлія.
В. 86. Костів Василь.
В. 90. Кардош Генрій.
В. 93. Кітик Стефан.
В. 102. Ендзевич Іван.
В. 106. Зелінка Йосиф, Попель Петро.
В. 107. Мішишин Іван.
В. 118. Бороха Дмитро.
В. 212. Цирило Ева.
В. 219. Сировецький Михайло.
В. 221. Фричишин Марія.
В. 232. Хома Микола.
В. 267. Теслюк Петро.
В. 280. Тарас Іван.
В. 288. Ільків Яким.
В. 370. Ковальчук Теодор.
В. 371. Біленький Стефан.
В. 378. Гальчук Василь.
В. 432. Здиб Олена.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,117
В місяці лютім 1946 р. принято нових	175
В місяці лютім 1946 р. принято наново	31
В місяці лютім 1946 р. принято з переступними листами	62
В місяці лютім 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	17
В місяці лютім 1946 р. принято зо старого роду обезпечення	—
Разом	34,402
В місяці лютім 1946 р. суспендовано	40
В місяці лютім 1946 р. відійшло з переступними листами	66
В місяці лютім 1946 р. відійшло до інших кляс обезпечення	17
В місяці лютім 1946 р. відійшло до нового роду обезпечення	—
В місяці лютім 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	19
В місяці лютім 1946 р. відійшло на безплатне продовження	1
В місяці лютім 1946 р. відійшло на виплачене обезпечення	1
В місяці лютім 1946 померли	26
Разом	174
З кінцем місяця лютого 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,228

Англії. Там справи нутрішні це одно діло, а друге інтереси Британської Імперії. Її ратувати буде так само консерватист Чорчил, як теж лідер робітничої партії Атлі.

Провідник опозиції Його Королівської Милости згідний в справах закордонної політики Англії з провідником Уряду Його Королівського Величества. Для Британії показалася потреба знов мобілізувати світ проти загрози збоку Советів. По знищенню одного противника імперії треба унешкодливити другого. Завдання алярмувати світ перебрав на себе провідник опозиції. Чорчил напевно в порозумінню з провідником уряду, якому сповнити таку функцію ще доволі незручно.

Чорчил їде до Америки та виголошує свою відому промову в Фултон, в якій пропонує утворити англійсько-американський військовий союз для спинення советської аґресії на Британську Імперію. Це був перший алярм, звернений до цілої англійської раси, щоб... мобілізувалася та не позволила білому російському медведеви роздавити британського льва та зіпхнути анґльосасів з їх провідного місця в світі.

Американське громадянство упоєне радістю кінця війни, годоване советофільською пропаґандою про ґалянтного російського союзника ще не орієнтується в чім річ. Чути голоси за і чути голоси проти такого пропонованого військового союзу анґльосаських демократій, що тільки обеднані є всилі спинити Совєти в їх наступі на імперію Британії. Чорчил знищив одного суперника Британії, націстичну Німеччину, але чи знищить теж другого? Удасться йому це, так він перейде до британської історії як спаситель Анґлії. Не вдасться, так перед історією стане рубом питання чи Чорчил, британський Катон, розторощуючи в порох Німеччину став спасителем Британської Імперії чи може її гробокопателем. Стоїмо на передодні подій може й важніших ніх упадок націстичної Німеччини. (Кінець).

ЩО ПИШУТЬ?

З ЖИТТЯ ВИСЕЛЕНЦІВ У КАЗАКСТАНІ.

Лист до родини в Балтимор, писаний 7. грудня 1945, наспів до Америки в половині березня 1946. Листовий папір дуже дешевенький, коверта зроблена з цього самого паперу тією особою, що пише. Як зворотна адреса подане імя висилаючого і означення краю так: „Средная Азія, Южна Казакстанская обл.". Текст листу такий:

„Я довідалася з родинного села..., що Ви написали про свою родину та про свого дорогого тата, брата та про нещасну братову. Я це знаю з писем і подаю Вам до відома, що тато померли в 41 році, два місяці по моїм відїзді. Про Вашого брата, а мого мужа не знаю нічого, хоч усюди я розписувала й пошукувала, та все дарма.

„Я виїхала з дому в травні не по своїй волі, а доля загнала мене в далекі азійські степи. Тут скитаюся між чужими та в таких обставинах, що не можу Вам описати, хоч булоб про що писати. З нашого села забрали три родини, а це такі:... Ті дві померли, а я лишилася з двома хлопцями сусіда і то з малими, бо старшим вдалося лишитися.

„Дорогі мої, незабутні! Ми тут жиємо дуже добре, навіть наш дідич Шлюґа так не жив, бо його життя нічим в порівнанню з моїм життям і інших людей. (Заввага ред.: Про Шлюґу пояснює родина в Америці, що це був крайній жебрак у їх селі). Ми всі розбрилися по цілому світі й важко розвідатися про родини. Боже! Чи зійдуться ще коли з дорогою мені особою, бо в ній була ціла моя рідня. Так то я стратила в цій проклятій війні всіх: родичів і мужа, а зісталася сама без нікого, з підірваним здоровлям, прибита злиднями та горем. Прошу Вас маленької підмоги як милостині, то буду Вам вдячна до смерти.

„Наших людей осталася лише мала частина. Всі українці з Тернопільщини мешкають в одній кватирі. З колишніх великих родин осталося лише по одній особі. Вони просять Вас, щоб Ви сказали їм щось про їх родини, як що знаєте. Тут є три родини, що Ви їх знаєте. Це такі:... Тільки часу минуло, а ми одні про других не могли довідатися. Не знаємо навіть, чи коли то зміниться і чи Бог нам дозволить ще зійтися разом. Мене такі думки так мучать, що я прошу Господа, щоб мене забрав сюди, або туди. Тут нема чого дожидати. Я збираю остатки сил, щоб щось заробити сама, без нікого. Як хто має родину, то одні других ратують. Мої вимерли майже всі, то хай діється Божа воля й зі мною.

„Дорогі мої! Може з ґазет або в який інший спосіб довідаєтеся щось про нас. Тут були поляки, але вони виїхали на захід. Українці виїздили в різні сторони, одні мали визови, другі без нічого. Тепер тут якась пропасть, не пускають нікого, хоч дехто має визови, але від нас далеко від стації, бо аж 80 кільометрів, але довкола окружені водою так, що нічо не можна бачити ні знати. Сказали нам, що вже по війні, але тут нічо не змінилося. Який був пайок перед тим, таким і тепер залишився. Дають хліба по 50 декаґрамів для робучих людей, а тим, хто не може працювати, дають по 30 дека і пів літри бевки. (Заввага ред.: Родина пояснює, що в їх селі „бевкою" заливали новонароджених телят). А ходимо так, що й найбільший нуждар в нашому селі не виходив на вулицю. Дорогі мої: Відпишіть мені, бо тільки Ви ще остались з цілої родини. Привіт Вам від інших, що тут осталися при життю..."

До листа додають пояснення кревні в Америці, які цей лист дістали. Пишуть, що ця жінка, що пише лист із Казакстану, дісталася туди за те, що її чоловік не дався большевикам зловити і десь щез. В листі писано про великі родини. Вони були знані, але видко всі вимерли, за виїмком цих, що згадано. Коли лист ішов поштою три місяці, то питання, як довго буде йти пакунок — але помагати треба і тому родина висилає до Казакстану пакунок.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	90
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	182
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	470
В клясі О-1000	на $1000	324
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,634
В клясі Р-1000	на $1000	2,940
В клясі Р-1500	на $1500	34
В клясі Р-2000	на $2000	28
В клясі Р-2500	на $2500	2
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,125
В клясі Е-1000	на $1000	1,337
В клясі Е-1500	на $1500	29
В клясі Е-2000	на $2000	18
В клясі Е-2500	на $2500	2
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,437
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,798
В клясі W-1500	на $1500	40
В клясі W-2000	на $2000	20
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		82

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	176
В клясі Т- 500	на $ 500	3,666
В клясі Т- 750	на $ 750	533
В клясі Т-1000	на $1000	7,963
В клясі Т-1500	на $1500	191
В клясі Т-2000	на $2000	53
Разом		34,228

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 5. Соловський Іван.
В. 8. Сахар Верґенія Р.
В. 10. Плоський Джейна К.
В. 16. Бабяк Стефан Т.
В. 20. Білоус Патрик Володимир.
В. 28. Марвеч Елизавета.
В. 33. Лудик Донна Р.
В. 38. Рущак Шериль М., Рущак Давид А.
В. 39. Михайлів Теодор М., Порпиналюк Вілям Г.
В. 42. Прекайло Володимир Й. мол.
В. 49. Неведюк Михайло В., Неведюк Іван П.
В. 56. Ковач Марія А., Ковач Патрися Л.
В. 58. Конопельський Джеймс Е., Гербовий Роджер, Стар Серо, Андрушин Арлина Г., Глук Катлина Дж., Конопельська Джойс А., Глук Роберт А., Конопельський Тома В.
В. 63. Сикута Петій.
В. 86. Шейка Евген.
В. 90. Ревацький Григорій.
В. 104. Зелвак Петро Л.
В. 105. Слободзян Елен С.
В. 121. Чарний Михайло Р., Чарний Патрися А.
В. 125. Дейл Марлина Р.
В. 143. Дончеська Стефанія Олена. Дончеська Патрися А.
В. 147. Костело Іванна М.
В. 155. Федин Джійна Е.
В. 160. Форман Карен Анна 2.
В. 176. Шух Едвард, Демкович Доналд Й., Шух Йосиф.
В. 180. Пулк Кароля А.
В. 204. Піонтка Мішел Еміл, Фенчинський Роман М., Гаврилко Евгенія А., Гаврилко Розалія Т., Ямка Михайло З. Ямка Іванна М. З.
В. 218. Канателій Лійна.
В. 219. Боднар Павло.
В. 221. Чорномаз Володимир А., Улик Тома, Устяновський Роберт А., Установський Олекса мол., Устяновський Марлина.
В. 259. Івасюк Полій А.
В. 262. Табака Сандра А., Бірнайх Річард А.
В. 266. Терлецький Стефан.
В. 283. Саварин Констанс, Вілчинська Марся А., Барська Іванна, Вінцент Марлина Д., Вінсент Михайло І., Марчишин Варвара А., Марчишин Марія, Бішоп Давид.
В. 288. Ґреґоріс Ґералдина, Ґреґоріс Іван мол.
В. 293. Кучер Михайло П.
В. 296. Сетелмеєр Констенс А.
В. 300. Шіфавер Бернард Л., Шіфавер Річард.
В. 321. Содаська Варвара А.
В. 322. Карач Михайло Л.
В. 338. Дацько Доглес М.
В. 341. Личка Маруся.
В. 348. Крут Генрій.
В. 376. Палсен Іванна.
В. 379. Деметро Марія Дж., Головчак Михайло І., Якобчак Ґлорія Дж.
В. 385. Федорців Керен Юлія, Козак Рендаль О.
В. 389. Строс Іванна, Строс Джералд, Строс Роналд, Строс Іван, Строс Річард. Строс Ненсій.
В. 413. Калат Анна Р., Калат Олена М.
В. 423. Шумейко Данило мол.
В. 426. Пугар Петро, Пугар Марія.
В. 432. Довжинський Евгеня Дж., Стефанів Евгенія, Шпунярський Зенон, Стеців Марія Е.
В. 445. Луцьків Олена С., Продай Олександра(Пенсак Доналд, Луцьків Доріина А., Карпинський Микола, Карпинська Татіянна, Косар Алма, Комо Стела, Ґрабик Надія М.
В. 464. Вейлінґ Чарлс Мк., Ништа Станислав, Ништа Евгенія.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 96. Гаркус Юстина Б., Гаркус Доналд Г.
В. 192. Овчар Роналд Р., Овчар Богдан Р. 2, Овчар Тома М. 5.
В. 474. Опушкевич Ярушя.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 71. Проць Луця, Проць Агафія І., Проць Евген.
В. 76. Бучак Надія К.
В. 102. Войнаровський Омелян.
В. 204. Шейка Павло.
В. 230. Скубяк Едвард, Скубяк Іванна М.
В. 276. Кульчицький Роналд, Кульчицький Іван мол.
В. 287. Бурковський Михайло.
В. 330. Овчар Доналд Р., Овчар Богдан Р. 2, Вівчар Тома М. 5.
В. 331. Семусь Вілям, Семусь Петро.
В. 341. Блок Іван.
В. 352. Кроль Іван, Філікс Роберт Г., Кроль Евелина, Яворська Христина М.
В. 432. Кошілька Михайло.
В. 459. Малецька Ольга.
В. 474. Левицький Калина М., Орихівська Парасія, Орихівський Орест, Орихівський Ярослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 2. Сенкович Вілям.
В. 74. Проць Ірина.
В. 125. Баран Ірина Н.
В. 160. Форман Констанс, Форман Роналд М.
В. 163. Зін Вілям С.
В. 321. Гозняш Олена.
В. 389. Стрілков Ралф.
В. 432. Шпунярський Орест, Шпунярський Евген.
В. 473. Юніят Дзерій В.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 1. Сівець Андрій.
В. 14. Сінгалевич Йосиф Л.
В. 17. Шафран Павло, Шафран Микола, Яблонська Ольга.
В. 29. Гвозда Юлія.
В. 55. Скренчук Андрій.
В. 78. Целен Петро.
В. 85. Клей Марґарета А.
В. 98. Дишель Верґенія.
В. 112. Рутинська Юлія.
В. 118. Деркач Дорота.
В. 147. Кішанич Теодор.
В. 149. Горішна Юлія.
В. 154. Парила Марія.
В. 163. Зін Реймонд.
В. 188. Ткач Іван, Ткач Іван мол.
В. 199. Олексів Григорій.
В. 227. Сатур Олена, Сатур Павло, Сатур Петро.
В. 238. Зварич Евген.
В. 277. Туринська Анна, Стефанів Марія А.
В. 319. Франко Елена, Франко Ірина.
В. 343. Ланяк Варвара, Ланяк Давид, Ланяк Доналд.
В. 353. Ільчишин Доналд, Ільчишин Мейл, Ільчишин Вілям.
В. 358. Стебельська Варвара А., Сорочак Роберт Н., Сорочак Роналд Р.
В. 402. Соколовський Едвард.
В. 420. Глібчук Флоренса.
В. 459. Валіхновський Юрій Ф.
В. 474. Стадник Йосиф, Стадник Джералд, Стадник Берт, Стадник Михайло, Стець Богдан.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 34. Кульчицький Роналд, Кульчицький Іван мол.
В. 102. Бучак Надія К.
В. 112. Войнаровський Омелян.
В. 192. Вівчар РоналдР., Вівчар Богдан Р. 2, Вівчар Тома М. 5.
В. 235. Проць Луця, Проць Агафія, Проць Евген.
В. 237. Кроль Іван, Філікс Роберт Г., Кроль Евелина, Яворська Христина М.
В. 406. Винник Антін мол.
В. 413. Малецька Ольга, Миґаль Елейна, Буган Вілям.
В. 419. Бурковський Михайло.
В. 457. Семусь Петро, Семусь Вілям.
В. 464. Блок Іван.
В. 470. Кошілка Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 2. Сенкович Вілям И.
В. 74. Проць Ірина.
В. 125. Баран Ірина Н.
В. 160. Форман Роналд М., Форман Констенс.
В. 163. Зін Вілям С.
В. 321. Гозняш Олена.
В. 389. Стрілков Ралф.
В. 432. Шпунярський Евген, Шпунярський Орест.
В. 473. Юніят Дзерій В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 29. Лех Павло.
В. 42. Федорів Ольга.
В. 64. Дворецька Анна.
В. 83. Гриньків Петро.
В. 112. Бесядецька Катерина, Колодій Розалія.
В. 143. Белей Ольга.
В. 158. Козер Йосиф.
В. 167. Блясецький Евген.
В. 171. Ткачук Марія.
В. 172. Заїло Іван.
В. 223. Слюзар Пилип.
В. 230. Присташ Іван.
В. 235. Шестак Марія.
В. 273. Габак Олекса мол.
В. 277. Мартинюк Андрій.
В. 299. Думанський Володимир.
В. 316. Антонів Катерина.
В. 331. Семусь Вілям.
В. 348. Шеремен Розалія М.
В. 361. Бойчук Розалія.
В. 385. Шміґановський Карло Е.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 137. Томко Михайло.
В. 164. Калинич Максим.
В. 180. Лесняк Олена.
В. 219. Боднар Павло.
В. 323. Яремко Павлина.
В. 336. Заремба Михайло.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 242. Головатій Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,639
В місяці лютім 1946 р. принято нових	115
В місяці лютім 1946 р. принято наново	11
В місяці лютім 1946 р. принято з переступними листами	32
В місяці лютім 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	11
Разом	11,808
В місяці лютім 1946 р. суспендовано	44
В місяці лютім 1946 р. відійшло з переступними листами	28
В місяці лютім 1946 р. відійшло до старших членів У.Н.С.	22
В місяці лютім 1946 р. відійшло до інших кляс обезпечення	11
В місяці лютім 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	6
В місяці лютім 1946 р. відійшло на виплачене обезпечення	—
В місяці лютім 1946 р. відійшло на безплатне продовження	—
В місяці лютім 1946 померли	1
Разом	112
З кінцем місяця лютого 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,696

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій	на $500	4,193
В клясі 2-гій	на $400	1,220
В клясі 3-тій	на $100	2,360
В клясі 4Р	на $ 250	53
В клясі 4Р	на $ 500	1,468
В клясі 4Р	на $1000	401
В клясі 5Е	на $ 250	216
В клясі 5Е	на $ 500	1,478
В клясі 5Е	на $1000	307
Разом		11,696
З кінцем місяця лютого 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		45,924

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КЛІВЛЕНД, О.

З подружнього ювилею на поміч скитальцям.

Дня 17-го лютого зійшлись до дому панства Павлюків їхні друзі і знакомі, щоби влаштувати несподіванку-гостину з нагоди їхнього 25-річного подружжя.

Крім Ювилятів були на почесному місці їхні діти, дві дочки, а син, лютенант в американській армії, був як раз в дорозі ізза моря і не міг прибути на час на гостину! Треба згадати, що громадяни Павлюки належать до свідомих українців в Клівленді та все попирають українські справи.

Господарем гостини був пан Ільків, бувший дружба. Він зложив Ювилятам побажання та підчеркнув, що минуло 25 років їх подружного життя, впродовж якого вони старались виховати своїх дітей на гідних українців і пам'ятали про рідний край та щиро жертвували на українські справи! Тоді відспівано Ювилятам „многая літа".

Підчас побажань не забули гості за теперішне положення України, а особливо за нещасливих українців, котрі знаходяться поза українськими землями на скитальщині. Говорили в цій справі: пані Щепко, п. Вівчаровський і п. Попович. По промовах гості зложили $25, а то:

Громадяни Павлюки $7, громадяни Ільків $5, а по $2: Щепко, Попович (ст.), Вівчаровський, Капраль, Попович (мол.); по $1: Чомік, Г. Головецький, Мохнач.

Іван Попович.

—o—

СТ. ЛУЇС, МО.

Ми три жінки вибралися на власну руку колядувати на допомогу скитальцям, заколядували $135 і вислали ці гроші до Зл. У. А. Допомогового Комітету в Філядельфії. Жертви зложили:

По $5: Т. Лесів, Н. Гресько, В. Щуплик, В. Паращак, К. Гатлин, Т. Єзуско, Н. Хлопик, В. Хлопик, С. Паранич, М. Кульчицький, В. Щупляк, А. Громоцька; по $3: Mr Тиндик і В. Логуш; по $2: І. Медич, І. Люпачик, С. Зелінський, І. Була, І. Чулик, М. Круховський, о. В. Беньо, В. Голдак, І. Голдак, Н. Гресько, Е. Федина, М. Бартіш, Г. Парні, О. Єзуско, О. Голдак, Н. Хлопик; по $1: Г. Криса, І. Гришовська, А. Хомяк, А. Кісіль, П. Хучинська, П. Микуляк, А. Коропецька, М. Хрунь, Н. Сопро, П. Сухоцька, Н. Федчак, І. Якимів, К. Гардигайло, М. Дмитришин, М. Гресько, Т. Лужицька, П. Васяюка, П. Іщук, К. Місько, М. Коковський, М. Паращак, А. Томчак, В. Кокорудз, С. Васплюка, А. Чайковська, П. Ярема, І. Паращак, О. Копач, Ф. Паращак, Ю. Заслоцька, В. Гук, М. Федина, А. Фліс, А. Гандибур, С. Волянський, П. Репа; решта дрібними.

За це, що згадані жертводавці послухали нашого зазиву, щиро дякуємо їм і бажаємо всього добра.

Текля Лесів, Варвара Хлопик, Текля Єзуско.

—o—

ШІКАГО, ІЛЛ.

З ювилею на скитальців.

Дуже не люблю писати про ювилеї, жалується український письменник-гуморист Остап Вишня. Не люблю тому, продовжує він, бо про ювилеї все треба написати щось доброго, треба вжити гарних слів, зачіпнути історію. А це не все можливе в деяких випадках.

Таке й тут в Шікаго зі мною. Є в нас багато ювилеїв подружного життя, віку, приїзду до Америки і т. п., але писати про них не люблю з тих самих причин, що й український гуморист.

Зате з великою радістю хочу написати кілька слів про 25-літній ювилей подружного життя громадян Анни і Григорія Семочко.

Не хочу писати про те, що на ювилей його до Союзового Дому в минулу пятницю прийшло 500 людей, що столи вгиналися під смачними стравами, що приграла до пізної ночі добра орхестра; не хочу вичисляти ювилейних промов, желань чи дарунків. Зате хочу лише з нагоди ювилею сказати кілька слів правди про ювилята. Родився біля Станиславова ,вемігрував до Канади перед першою світовою війною. В Канаді одружився і займався народною працею. До Америки прибув тому 20 літ і від коли я його знаю, це тип „Перебенді", що всюди буває. Не вдався він в тих канадійців, яких в Шікаго дуже багато, бо до народної праці його не треба було просити. Довгі літа працював в організації О.Д.В.У., був організатором цеї організації і вів українську радіову годину в Шікаго. Все мав час для організації. Мав час поїхати до Дітройту, Клівленду чи Ню Йорку. В його хаті все знайшли приміщення українці доброї волі, що приїздили до нас з Америки, Канади чи Европи. Його дружина активна в рядах Українського Золотого Хреста.

Притім це скромний чоловік. Не вганяв за почестями. З кінцем цього місяця переноситься він на фарму до Мішиген.

З нагоди його ювилею зібрано, очевидно, кілька долярів і на скитальців. Я промовив кілька слів, а громадяни Остап Забитко, Михайло Тимчук і пані П. Боднарчук пішли поміж людей і зібрали на українських скитальців $106.

Зложили: Матвій Риза $10; Остап Забитко $5.50; Г. Семочко, С. Куропась, Ю. Куць, А. Миленький з Гібром, В. Любас, Г. Павлюк, В. Музика по $5; І. Андрусенко, С. Ревак, Н. Юречко, М. Плитяк, С. Кіняк, Н. Шкретка, Г. Штогрин, В. Паньків, Н. Гласний, І. Шмігельський, І. Оленець, М. Горний по $2; . Сапач, Н. Панасюк, М. Шумовська, О. Дичка, П. Глух, М. Бляшкевич, А. Яремій, П. Лучків, С. Микитюк, Н. Бойчук, Д. Шостак, Г. Білецький, М. Пришляк, О. Дужанський, М. Тимчук, П. Дуда, Н. Гаврилюк, І. Ваніcяк, П. Процюк, М. Гірняк, Н. Лешнек, А. Боднарчук, М. Горобець, А. Біяк, П. Колодрубський, А. Вуйцік, М. Фединський, Д. Забіяк, Д. Дякун, М. Семків, М. Микей по $1; решта дрібними.

Степан Куропась.

Photo from American Red Cross Washington, D. C.

A surplus stock of some 9,000,000 American Red Cross prisoner of war food parcels has been made available for distribution through the Red Cross to displaced persons in Germany, Austria, and elsewhere. Millions of packages have already been received by these homeless persons, who welcome the supply of meats, powdered milk, coffee, chocolate, concentrated fruit, and other foods contained in the packages.

AMERICAN ✚ RED CROSS

НАРОДНЯ УЧАСТЬ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ЧЕРВОНОМУ ХРЕСТІ.

Через Червоний Хрест виявляється бажання людей одні одним допомогти. Найкращим доказом бажання й можливости такої допомоги є участь людей в праці Червоного Хреста впродовж цеї останньої світової війни.

Вони давали свої гроші. Минулого року Червоний Хрест просив $200,000,000 на свою працю тут та за морем. Люди пожертвували $235,000,000.

Вони давали свою кров. Коли Червоний Хрест просив за кров для вояків, тисячі людей відвідали влаштовані для того центри й дали поверх 13,000,000 пайнтів крови.

Вони давали свій час. Поверх двох з четвертю міліонів матерей, жінок, батьків, дітей в різних громадах працювали для Червоного Хреста. Жінки, а серед них багато таких, що були обтяжені господарством і родиною, виробили поверх 680,000,000 хірургічних повязок та поверх 1,000,000 предметів одягу для Червоного Хреста. Для вояків за морем добровольці виробили яких 6,000,000 торбинок для необхідних річей. Для воєннополонених спакували майже 13,000,000 пакунків.

Люди помагають Червоному Хрестови також в часі природних катастроф, повені, гурагану, вогню. Вони помагають перевозити мешканців, майно, худобу. Керують автами, помагають нагружувати та вигружувати харчі та інші річі для потерпівших. В шатрах тимчасових таборів помагають приготовляти та роздавати харчі. Помагають шукати приміщення для потерпівших. Підчас війни Червоний Хрест дав поміч 504,200 жертвам 869 катастроф.

Помагали люди Червоному Хрестови також у шпиталях по цілій країні доглядати хорих, ранених, вмираючих. Десятки тисяч добровольців, під доглядом Червоного Хреста працювали у військових, морських та цивільних шпиталях, виконуючи різні завдання. Інші давали добровільно свою працю у відділі домашньої служби при Червонім Хресті, полагоджуючи персональні справи вояків та їхніх родин.

Інші добровольці в рядах Червоного Хреста обслуговували вояків в розвагових центрах, в шпиталях, в портах, подаючи їм перекуску, напитки. Чимало жінок працювало як помічниці норсок в місцевих шпиталях.

Міліони людей давали свій час без жадної оплати на те, щоби помогти Червоному Хрестови виконати його величезну працю в часі війни, як рівнож і для того, щоби зібрати фонди на ту працю.

В часі миру, як і за війни, Червоний Хрест продовжує давати поміч, а міліони людей його підтримують. Добровольці все ще працюють у шпиталях, вони кожної хвилини готові служити в часі якогось нещастя. В деяких громадах люди продовжують давати кров для потреб цивільного населення.

В березню Червоний Хрест звертається до всіх за грошевими жертвами в додатку до жертви працею та крови. Відгукніться на той заклик! Жертвуйте!

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Для скитальців.

В неділю, 2. березня зібралися рідня й знайомі в громадян Стефана Гріци з нагоди уродин його дружини. По обіді п. Петро Ляхоцький промовив до гостей у справі наших нещасних скитальців, що полишили свої рідні села. Збіркою занялися п. Ляхоцький і пані Микитка. Жертвували:

По $5 громадяни: Монтусі, М. Призванські; по $2: І. Микитка, С. Ляхоцькі, С. Гріца, Ф. Савчук, Ксеня Баран, А. Мазур, Е. Баран; по $1: Ю. Мазур, С. Мазур.

Збірка принесла 26 долярів. Гроші переслано до Українського Комітету в Філядельфії.

Петро Ляхоцький.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Р. В. Вунсакет. Прохаємо терпеливости. Редакція засипана дописами з краю і споза краю. Буде поміщене у свій час.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти. А просвіта — це сила.

ПОШУКУЮТЬ

ПОШУКУЮ в Америці ДМИТРА ЛАПТУТА зі с. Павлів, пов. Радехів. Маю листа з Німеччини від брата Стефана Лаптута. Прошу зголоситись на адресу:
PETER SZPAK,
2532 Montgomery Street,
Montreal 24, Ont., Canada

ТЕОДОР ОРДИНЕЦЬ, зі Львова, пошукує ОЛЬГИ БУБЕЛА, також зі Львова. Хто про неї знає, або вона сама, хай пише:
ORDYNEC THEODOR
Neunburg v. Wald, R. P. No. 13,
UNRRA Team No. 309,
Bavaria-Germany.

Шукають телеграфічно

Цими днями наша газета дістала телеграфічні прохання помістити пошукування за рідними в Америці. Тому містимо їх окремо:

Михайло Шкільник, с. Івана з с. Вітлина, пов. Ярослав, пошукує свого вуйка **Василя Фило** в Ню Йорку. Адресувати до Українського Комітету в Бельгії.

Анна Шпундер з Гниличок, п. Збараж, пошукує родину: **Василя Шпундер, Маріянну Литвин, Ольгу Шпундер.** Адреса: Postplatz 19, Zell am See, Austria.

Микола Шуфлят, шукає **Луця Шуфлят, Михайла Кліща, Михайла Сенька, Григора і Михайла Добрянського**, усіх з Опарівки, крім цього проповідника **Олексія Кульчицького.** Адреса тасама, що попередно подано Шпундером.

Дмитра Вінтоняка з Космача, пошукує **Микола Третяк**; адреса: N. T. bei Rosa, Schwerzler, Lauterbach 251, Bezirk Bregenz, Austria.

Окремо ще наспіли прохання:

Мирослава Коненко-Кондра з мужем і дітьми, пошукує вуйнку **Олександру**, кузинів **Левка і Івана Качмарів** і стрийка **о. Василя Кушніра в Канаді.** Адреса: **Ukrainisches Kommitte,** Lexenfeld 21, Salzburg, Austria.

Д-ра Олександра Сушка і Олександру замужну **Бандера** з Ню Йорку, шукає: **Maria Hryniowska,** D. P. Camp 148, UNRRA, Landeck, Tirol, Austria

ТАРЗАН, ч. 1352. Порожний мисник.

Кухонна шафа була порожна, але Джако найшов дерев'яну варешку.

Вхопивши за варешку, Джако пігнав з Петром до недалекої чистої річки і напоїв його до схочу.

Потім цілу ніч Джако колисав і втихомирював Петра. Над ранком дитина заснула.

Джако легенько положив приспану дитину на ліжко зі шкір.

Опісля, оглянувши дбайливо Петра в колибі, Джако пігнав за поживою.